

ὅστις πρῶτος ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Πελοπόννησον. Τούτου τὴν ἡγεμονεῖαν διεδέχθη πρῶτον μὲν ὁ υἱὸς του Αἰγιάλευς, ὅστις καὶ τὸν τόπον Αἰγιάλειαν ἐπωνόμασε. Μετ' αὐτὸν δὲ ἐβασίλευσεν ὁ ἀδελφός του Φορωνεύς ὀνομαζόμενος, ὃς τις κυριεύσας ὅλην τὴν ὑπερον Πελοπόννησον ἐπικληθεῖσαν, κατέλιπε τὴν Βασιλείαν του εἰς τὸν υἱὸν του Ἄπιω, ἀφ' οὗ καὶ ὅλη ἡ Πελοπόννησος Ἄπια ὠνομάσθη.

Βλέπομεν λοιπὸν ἐκ τούτων μίαν συνέχειαν διαδοχῆς τῆς ἡγεμονείας, ἡ ὁποία μᾶς παρακτῆνει μίαν σύσσειν ἔθνικὸν πολιτεύματος, καθ' ἣν ἐξ ἀνάγκης ἔπεται νὰ συμπεράνωμεν τὴν ἐν τῷ πολιτεύματι αὐτῷ ὑπαρξῆν μιᾶς Κοινῆς Ἐθνικῆς Διαλέκτου.

§ 15. Μετωνομάσθη δὲ ὁ τόπος ὑπερον Πελοπόννησος ἀπὸ Πέλοπος υἱοῦ τοῦ Ταυτάλου, ὃς τις, μετὰ τῆς ἀδελφῆς του Νιόβης, συμμεταφέρων λαὸν ἀπὸ Φρυγίας, ἐπεδήμησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ κατοίκησεν εἰς τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν Πελοπόννησον, ὡς, καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι (ς. 1292.) ἀποφαίνεται

» Ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα.

Τοῦτο καὶ ὁ Στράβων τὸ ὁμολογεῖ (βιβ. ζ. 321.) λέγων « Πέ-
 » λωπος ἐκ τῆς Φρυγίας ἐπαγομένου λαὸν εἰς τὴν ἀπ' αὐτοῦ
 » κληθεῖσαν Πελοπόννησον. » Κατ' ἄλλους ὁμως λέγεται ὅτι
 ἦτον υἱὸς Ταυτάλου Βασιλέως τῆς Λυδίας, καὶ ὅτι καταλιπὼν
 τὴν πατρῶαν γῆν κατέφυγεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ διέδη ἕως
 τὴν Φθιώτιδα, ὅπου συνάξας τοὺς Φθιώτας Ἀχαιοὺς, κατέδη
 μετ' αὐτῶν εἰς τὴν Πελοπόννησον, καθ' ἣν καὶ αὐτὸς ὁ Γεω-
 γράφος συμφωνεῖ (βιβ. η. 365.) λέγων « Ἀχαιοὺς γὰρ τοὺς
 » Φθιώτας φασὶ συγκατελθόντας Πέλοπι εἰς τὴν Πελοπόν-
 » νησον οἰκῆσαι τὴν Λακωνικὴν. Τοσοῦτον δ' ἀρετῆ διενεγ-

